

lønmodtagerkrav over for private arbejdsgivere og over for staten og de kommunale organisationer som arbejdsgivere.

Det er langt fra ligegyldigt, om man ser sagen fra arbejdsgiver- eller lønmodtagerside. Både i rollen som en progressiv, fremadrettet arbejdsgiver og i en situation, hvor de statslige overenskomster kan smitte af på de andre overenskomster, er statens rolle uhyre vigtig.

SF lægger i den forbindelse vægt på følgende prioriterede krav og tilbud: afspadsering af overarbejde, afskaffelse af dobbeltarbejde, mere efteruddannelse, rotation gennem orlov og efteruddannelse, afskaffelse af den nuværende form for lokallønsmidler, en vis fleksibilitet med hensyn til faggrænser på lønmodtagernes vilkår, åremålsansættelse af ledere, mere ensartede ansættelsesvilkår for lønmodtagerne, mere indflydelse på egne arbejdsvilkår, arbejdspladsdemokrati, sikring af skånejob, udarbejdelse af en seniorpolitik, ligebehandling af mænd og kvinder, ligebehandling af etniske grupper osv.

Vi har i SF's folketingsgruppe overvejet, om vi kan støtte Enhedslistens forslag om motiveret dagsorden, men vi har den opfattelse, at Enhedslisten har blandet arbejdsgiverrollen og lønmodtagerrollen sammen. Der er mange af de pinde, som Enhedslisten har fremlagt i sit dagsordensforslag, som vi er hundrede procent enige i, men den rolle, som vi har her i dag, er arbejdsgiverrollen; og vi mener altså, at de synspunkter, som vi har trukket frem, er mere i overensstemmelse med arbejdsgiverrollen. Vi vil derfor vælge at undlade at stemme.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi er da helt positive over for det, hvis SF skulle foreslå en anden dagsorden, hvor man tager de lønmodtagerkrav med, som vi åbenbart har beskrevet ganske udmærket, og hvor SF så tilføjer arbejdsgiverkravene.

Vi vil da gerne høre: Hvad er det for nogle arbejdsgiverkrav, der skulle have stået i dagsordenen?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Der er ikke tale om en ordforbistring hos mig. De krav, som Enhedslisten har opstillet i dagsordenen, er lønmodtagerkrav, og vi skal i den rolle, vi sidder i i Folketinget lige nu, holde tungen lige i munden, for vi har arbejdsgiverrollen. Og vi mener, at de andre områder, som vi peger på, er mere centrale.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil godt komplimentere SF's ordfører for det sidste indlæg, for jeg synes faktisk, det er meget relevant at dokumentere, hvorfor denne debat er fuldstændig håbløs. Vi kan nemlig ikke rode arbejdsgiver- og arbejdstagerrollerne sammen. Regeringen skal varetage arbejdsgiverrollen i forhold til de statsansatte, og så har vi nogle arbejdstagerorganisationer, der skal varetage de ansattes interesser.

Derfor synes jeg også, SF burde tage den fulde konsekvens og ikke på et senere tidspunkt begynde at kræve, at finansministeren skal komme med en redegørelse forud for næste overenskomstperiode.

Jeg synes, SF skal tage konsekvensen af det meget klare syn, der kom til udtryk lige før.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu er det jo sådan, at staten som arbejdsgiver har mange muligheder for at tilrettelægge en personalepolitik, der kan være fremadskuende.

Derfor mener jeg, at vi som medlemmer af Folketinget er ansvarlige for de linjer, man fra Finansministeriets side lægger op til i de kommende overenskomstforhandlinger, og derfor synes jeg faktisk ikke, det er nogen dårlig idé, at vi i Folketinget i fællesskab finder ud af: I hvilken retning er det, vi vil gå? Vi er arbejdsgivere med finansministeren som repræsentant.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er vi tilbage i ordførerrækken.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne have lov til at starte med at sige, at Fremskridtspartiet altid er glad for, at der kommer nogle nye forespørgsler; det skal man såmænd ikke høre noget ondt for. Det eneste, der er problemet, er i virkeligheden tidspunktet for denne forespørgsel, for der er ingen tvivl om, at Folketinget overhovedet ikke kan blande sig i en løbende forhandling, og det er jo faktisk det, der pågår i øjeblikket.

Fremskridtspartiet er af gode grunde heller ikke enig i den motiverede dagsorden, som er foreslået af Enhedslisten, men vi vil dog foreslå, at Enhedslisten tænker meget grundigt over, hvad de vil sige under det næste punkt på dagsordenen, Fremskridtspartiets beslutningsforslag nr. B 42 om godkendelse af statslige overenskomster. Der er der i virkeligheden mulighed